

KRISTUS ALENE ER ENESTÅENDE

Det finnes ingen som Jesus Kristus i hele verdenshistoriens forløp og en kan trygt si at han er absolutt enestående på alle områder og kan ikke sidestilles med noe annet menneske.

Forventningen om hans komme

Virkeligheten av oppfylte profetier er et enestående fenomen i Kristendommen. Jesu Kristi komme var forutsagt i minste detalj. Slik som profetier om Jesu ættelinje, hans natur, stedet for hans fødsel, hvor han skulle vokse opp, hans løpebane, hensikten med hans komme, alt det spesielle i forbindelse med hans død og oppstandelse og mange andre nå oppfylte profetier. Alle disse forutsigelsene ble fremsatt hundreder av år før hans første komme.

Jesu fødsel

Hans fødsel, måten han kom til verden på, er en enestående begivenhet i menneskehetens historie. Selv om den gamle mytologien er fylt med historier om halvguder som hadde fremstått som et resultat av forening mellom guder og mennesker, så er det ingenting av dette som tilnærmet kommer opp mot den bibelske beretningen om Jesu fødsel. Derfor er hans inntreden som menneske enestående i historien. Ved den Hellige Ånds undergjørende gjerning tok Gud selv bolig i jomfru Marias liv som etter ni måneders svangerskap fødte en sønn som også var Guds Sønn. Han var Gud og Menneske, Frelseren, ikke bare en mann fylt med Gud. Jesus var både sant menneske og sann Gud i en og samme person. Ingen andre som har blitt født kan sidestilles med Jesus i hans komme til verden. Som et resultat av denne helt spesielle og enestående fødsel var Kristus i stand til å forbigå syndens forbannelse og likeså den forbannelse som falt på kong Jekonia. Jesus kvalifiserte som det absolutte syndefrie menneske. Han døde på korset som Guds lam og skal sitte på sin far Davids trone fordi han også er Løven av Juda stamme. (Åp. 5)

Jesus, enestående som person

Kristi spesielle og enestående stilling i menneskeheten skyldes det som ovenfor er nevnt i forbindelse med hans menneskelige og guddommelige natur forent i en og samme person. Bibelen gjør krav på og fremstiller Jesus som både Gud og menneske. Som Gud skapte han alt. (Joh. 1:1, Kol. 1:16)

Som menneske var han uten synd og ble den syndefrie stedfortreder som døde for menneskehetens synder. Skriftens vitnesbyrd om Jesus er at han ikke bare var halvt menneske og halvt Gud men 100 % både menneske og Gud i samme skikkelse. Jesus Kristus er Guds ubeskrivelige og ufattelige gave til verden. Han er den mest enestående personen, ikke bare i verden men i hele universet. Ingen andre fornuftige mennesker har noen gang fremsatt slike krav for de kunne ikke underbygge det med sine liv.

Hans enestående liv

Hans liv er uten sammenligning med noen annens når det gjelder skjønnhet, dybde, karakter og virke. Ingen talte noen gang som Jesus Kristus eller gjorde de ting han gjorde eller fremsatte de krav han fremsatte. Med tanke på Kristi mektige ord og gjerninger og at han var syndfri slik andre fant at han å være, så kan hans krav ikke avvises. Den som vil være tro mot det historiske vitnesbyrd kan simpelthen ikke avvise Kristi krav som fremsatt av en gal person eller fornekte ham som en bedrager. Moderne skeptikere forsøker å sette undergjerningene hans i forbindelse med Jesu livs karakter. Men dette sier de fordi de er forutinntatt og ikke tror på det overnaturlige og velger heller å se bort fra det historiske bevismateriale i den hellige skrift.

Hans enestående død

1. Hans død er også enestående. Ikke fordi han ble korsfestet men på grunn av alle de profetiske utsagn fremsatt om dette i skriften, kanskje spesielt i Salmen 22 og Jesaia 53. Disse skriftsteder er nedtegnet selv om korsfestelse på den tiden var ukjent i Palestina.
2. For det andre er hans død enestående med hensyn til måten på hvilken han døde fordi han gjennom lidelsen viste sin syndefrihet og hellige karakter.
3. Og, for det tredje, er hans død enestående når en ser på omstendighetene som omgav hans korsfestelse så som mørket, jordskjelvet og gravene som åpnet seg. Når høvedsmannen så Jesus på korset og bevitnet hendelsene den dagen, sa han: ”Sannelig, denne var Guds Sønn!”

Hans enestående oppstandelse

Andre religiøse ledere har kommet og gått, blitt oppreist og har falt men ingen av dem har kommet tilbake fra de døde for å fortsette sitt arbeide slik Jesus Kristus gjorde. Dette er også enestående, ikke bare fordi Jesus står alene når det gjelder dette men fordi GT forutså alt dette.

Likeså har vi det uimotsigelige faktum at graven hans er tom og at han selv åpenbarte seg og forvandlet sine disiplers liv. For ikke å nevne fortsettelsen av den kristne menigheten og kristendommen på tross av den alvorligste motstand. Faktum er at mennesker fortsetter å fornekte Jesus Kristus, hans fødsel, hans mirakler og hans oppstandelse, ikke på grunn av mangel på beviser men

- (1) fordi de aldri virkelig har undersøkt disse bevisene med et åpent sinn, eller
- (2) fordi de ikke ønsker å underlegge seg hans autoritet og krav, eller
- (3) fordi de har en grunnleggende antipati mot det overnaturlige, en forutinntatthet mot det som kalles kristent.

Hva gjør Jesus så eksepsjonell?

Det som gjør Jesus så eksepsjonell er at han ble født av en jomfru som Guds Sønn, det vi kaller inkarnasjonen. Bare inkarnasjonen kan gi svaret på Jesu eksepsjonelle egenart.

- (1) I Kristi liv og tjeneste ser vi at han demonstrerer hvem han var, både Gud og menneske, Faderens enbårne Sønn, full av nåde og sannhet. Han demonstrerer også hensikten med sitt komme: Å dø for våre synder.
- (2) I sin død på korset fullfører Kristus denne oppgaven. Han bar vår synd på sitt syndefrie legeme på treet. Han død som vår stedfortreder og tok vår straff på seg.
- (3) Ved sin oppstandelse beviser Jesus verdien av sin død på korset og at han virkelig var uten synd. Oppstandelsen beviser at han var og er både sann Gud og sant menneske. Slik det var forutbestemt i Guds evige plan ble det også oppfylt i tidens fylde (Gal.4:4) når Maria fødte sin førstefødte sønn, Jesus. Men dette var ikke en ordinær fødsel. Det var heller et resultat av Den Hellige Ånds kraft (Matt. 1:20, Luk. 1:35). Selv om dette var forventet ut fra profetene I hundrer av år, så begynte denne historien med den første julen, da Guds Sønn ble kjøtt og blod og begynte å bo sammen med oss.

I det femtende år av keiser Tiberius' regjering, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea, Herodes fjerdingsfyrste i Galilea, hans bror Filip fjerdingsfyrste i landene Iturea og Trakonitis, og Lysanias fjerdingsfyrste i Abilene, og mens Annas og Kaifas var yppersteprester, – da kom Guds ord til Johannes, Sakarias' sønn, i ørkenen. Og han drog omkring i hele landet ved Jordan og forkynte omvendelses dåp til syndenes forlatelse, som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette! Hver

dal skal fylles opp, hvert fjell og hver haug skal senkes. Det krokete skal rettes ut, og de ujevne veier skal bli jevne. Og alt kjød skal se Guds frelse. Han sa da til folket som drog ut til ham for å bli døpt av ham: Ormeyngel! Hvem lærte dere å flykte fra den kommende vrede? Bær da frukt som er omvendelsen verdig! Begynn ikke å si til dere selv: Vi har Abraham til far! For jeg sier dere: Gud kan vekke opp barn for Abraham av disse steinene. Øksen ligger allerede ved roten av trærne. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Folket spurte ham og sa: Hva skal vi da gjøre? Han svarte dem og sa: Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har. Og den som har mat, skal gjøre likeså. Også noen tollere kom for å bli døpt, og de sa til ham: Mester, hva skal vi gjøre? Han sa til dem: Krev ikke inn mer enn det dere har fått pålegg om! Også noen soldater spurte ham og sa: Og vi, hva skal vi gjøre? Han sa til dem: Press ikke penger ut av noen med vold eller falske anklager, og la dere nøye med den lønnen dere har. Luk 3:1-14

Et enkelt menneskes liv

Jesus ble født i en ukjent landsby og som et barn av en bondekone. Han vokste opp i en annen landsby i et snekkerverksted til han var omkring 30 år. Så i tre år var han en omreisende predikant. Han skrev aldri en bok, han hadde ikke kontor. Han hadde ikke egen familie eller eget hus. Han gikk ikke på videregående skole han besøkte aldri noen større by en Jerusalem. Han reiste aldri lenger en 320 km fra stedet han ble født. Han gjorde aldri noen av de tingene mennesker regner for å være stort. Han hadde ikke noen andre å vise til enn seg selv. Han var bare omkring 33 år da folkemeningen snudde seg mot ham. Han venner forlot ham. En av dem fornektet ham. Han ble overgitt til sine fiender og gjennomgikk en farse av en rettssak. Han ble naglet til et kors mellom to røvere.

Mens han døde, kastet soldaten som korsfestet ham, lodd om hans klær. Det var hans eneste eiendeler i verden. Da han var død, ble han lagt i en lånt grav fordi en venn hadde medfølelse med ham. 2000 år har kommet og gått og i dag er han en hovedperson i menneskeheten. Av alle de hærer som noen gang har marsjert, alle de marinefartøyer som har seilt, alle de konger som noensinne har hersket, har til sammen ikke influert mer på menneskeheten enn denne ene mannen og hans unike liv.

Torolf Karlsen